

- ¹⁵ РГАДА. – Ф. 159. – Оп. 2. – Ч. 2. – Д. 1.
- ¹⁶ РГАДА. – Ф. 41. Сношения России с Венецией. – Оп. 1. – 1688. – Д. 1.
- ¹⁷ Имеется в виду Каменец-Подольский.
- ¹⁸ Лихуды И. и С. Мечец Духовный или разговор с иезуитом Руткою в Полской земле // Приложение к Православному собеседнику. – Казань, 1866. – С. 32.
- ¹⁹ Лихуды И. и С. Мечец Духовный. (Список: РГАДА. – Ф. 381. – № 415. – Л. 14 об.).
- ²⁰ Там же.
- ²¹ Там же. – Л. 15.
- ²² Лихуды И. и С. Мечец Духовный. (Список: РГАДА. – Ф. 381. – № 415. – Л. 15).
- ²³ Там же. Л. 15-15об.
- ²⁴ О нем см.: Grzebień L. Rutka Teofil (1622–1700) // Polski Słownik Biograficzny / red. nac. Henryk Markiewicz. T. XXXIII. – Wrocław; Warszawa; Kraków, 1991–1992. S. 203–204.
- ²⁵ ГИМ. Син. 299. – Л. 36.
- ²⁶ Там же.
- ²⁷ РГАДА. – Ф. 381. – № 415. – Л. 15об.
- ²⁸ РГАДА. – Ф. 41. – Оп. 1. 1688. – Д. 1. – Л. 1.
- ²⁹ Там же.
- ³⁰ Сменцовский М.Н. Указ. Соч. – С. 60.

SUMMARY

Dzhamilya Ramazanova

On the history of stay Ioannicios and Sofronios Lichudis in Lviv (the sources of the theological debate)

In the present article the history of stay in the Polish lands of Greek Enlighteners, hieromonks Ioannicios and Sofronios Lichudis's has been studied. The important events of that time (1684) were the Lichudis's meetings with the Polish King Jan Sobieski and Jesuit Theophilus Rutka. The theological dispute between Lichudis's and Rutka was the basis for Lichudis's theological and polemical treatise titled 'Mechets dukhovnyi', also the main provisions of the dispute are set out in another treatise titled 'Acos'. The fact that two major works of Lichudis's as church writers are devoted to the dispute with Rutka, points to the importance that was attached to this controversy.

Богдан ЛАЗОРАК

**Парафіяльно-братський архів
львівської церкви св. Великомученика
Теодора Тирона XVI – XVIII ст.
(за візитаційним описом 1743 р.)**

На основі візитаційного опису церкви св. Теодора Тирона від 11 вересня 1743 р. в статті публікується зведений каталог документів 1537 – 1744 рр., які вперше дозволяють хронологічно простежити інституційно-правовий розвиток даної парафії та церковного братства до моменту проведення візитації о. Миколою (Шадурським). Серед них в реєстрі укладено королівські привілеї на церковні ґрунти, підтверджувальні привілеї львівських старост, грамоти ієрархів, тестаменти міщан, контракти, касові книги тощо. Замість передмови та коментарів подано короткий історіографічний огляд маловідомих фактів до історії церкви та братства св. Теодора Тирона.

Ключові слова: церковне братство, парох, статуут, королівські привілеї, візитації.

Історія Львівського церковного братства мирян св. Теодора Тирона, як і всіх інших передміських братств Львова, на сьогодні висвітлена у доволі вузькому колі спеціальних праць, які навіть у комплексі досі не дозволяють вповні простежити тяглість інституційного розвитку парафії та братства впродовж тривалого хронологічного періоду XVI – XVIII ст.

Одним із перших, хто почав дискурс щодо часу заснування церкви був А. Петрушевич, який, покликаючись на фальсифікат грамоти князя Лева від 8 жовтня 1292 р., вважав її однією із найдавніших у Львові¹. На цю версію звертав також увагу і Федір Лабенський, вважаючи, що церква з часом втратила надані князем луги (1-й – Малкиш, що під Львівським лісом, а 2-й – розміром в 3 женці вздовж дороги «Wrocowskiej», за селом Білогоща), через що її фінансове становище серйозно підупало². А. Петрушевич уважав, що згодом церква згадується лише під 1452 р. в числі 8-ми львівських православних святинь³, а І. Шараневич констатував, що церква згадувалася під 1453 р. серед 7-ми крилошанських парафій Львова⁴. Проте більш переконливими видається версія Д. Зубрицько про діяльність 8-ми церков станом 1453 р.⁵ До слова І. Крип'якевич цю дату вважав першою достовірною писемною згадкою про церкву⁶.

Перші відомості про фінанси парафії датуються 1467 р., коли львівський міщанин Гермула у своєму тестаменті, серед інших церков, записав на користь церкви св. Теодора Тирона 1 копу грошей («sexagenarum»)⁷.

В останній третині XV ст. парохом церкви був о. Михайло, який служив у часі найбільшої фінансової скрути парафії⁸. Відомо також, що його син Іван 21 квітня 1504 р. уклав тестамент⁹.

Натомість 11 вересня 1537 р. Сигізмунд I пішов на уступки парафіянам, відновивши їм право власності на згадані луки, а також звільнив церкву від данини та надав їй право на церковні ґрунти вздовж річки Полтви¹⁰. Це рішення спричинило конфлікт між федорівським (о. Захарієм) та миколаївським (о. Стефаном) парохами, оскільки прихожани сусідньої церкви св. Миколая теж претендували на ці ґрунти. Відтак у 1544 р. король зобов'язав львівського та перемишльського владик розібратися у цій справі. Невипадково, М. Голубець стверджував, що історію церкви св. Теодора Тирона слід розпочинати від 1544 р., коли король остаточно розмежував території церкви із територією парафії св. Миколая Мирлікійського¹¹.

Цікаво, що в часі цих подій владика Макарій (Тучапський) 18 лютого 1544 р. ствердив братство св. Миколая Мирлікійського, а під час вручення цього документа серед інших був присутній також і парох церкви св. Теодора Тирона о. Захарій, який у цей час продовжував виконувати обов'язки намісника¹², на йряд якого був призначений перед 1634 роком¹³. В принципі варто зауважити, що навіть у XVIII ст. між братствами обох парафій продовжували виникати затяжні конфлікти через питання тих же ґрунтів, а однією із найбільш резонансних була справа 1734 р.¹⁴

Починаючи з часу відновлення єпископської православної кафедри у Львові (15 жовтня 1539 р.) парафія св. Теодора Тирона була крилошанською, позаяк її парох о. Захарій мав право засідати у єпископській капітулі, тим більше він перебував на уряді намісника¹⁵. Це право у 1634 р. було вкотре підтверджено королем Владиславом IV для федорівського пароха о. Івана¹⁶.

Час організації братства при церкві св. Теодора Тирона є добре відомим, оскільки у фундушній грамоті Гедеона (Балабана) від 1589 р. йдеться про юридичне оформлення братства і надання йому статуту – вперше для нього укладеного і безпосередньо завіреного у єпископській канцелярії писарем Стефаном Коціняном¹⁷. Цей важливий факт раніше недогледіла Світлана Лукашова, яка при датуванні, покликала на пізніші опосередковані джерела, виводячи приблизну дату заснування братства перед 1590 р.¹⁸ На початку 1850-х рр. цю грамоту вивчав А. Петрушевич¹⁹, у 1870 р. її було опубліковано на сторінках «Литературного сборника, издаваемого Обществом Галицко-русской матицы», а найновіший порівняльний аналіз та опис нещодавно здійснив Л. Тимошенко²⁰.

Оригінал грамоти вдалося віднайти у фондосховищі відділу рукописів Національного музею у Львові ім. Митрополита Андрея Шептицького²¹.

Ф. Лабенський, наголошував на тому, що у 1589 р. миряни zorganizували братство за посередництва свого пароха Йосифа²², який як відомо ревно виконував реформаційні ідеї Гедеона (Балабана), позаяк вже 28 травня 1594 р. почав вилучати з церковного архіву богослужбові книги православного змісту²³.

Впродовж усього свого існування 1589 – 1783 р. братство користувалося саме статутом від унійного єпископа 1589 р., ревно виконуючи усі його артикули (у XVIII ст. візитатори не висували до братства вимог замінити статут на нову версію, оскільки давній привілей був завірений Гедеоном (Балабаном) вже після прийняття Берестейської унії). Скажімо, артикул, який передбачав обов'язкове ведення касових книг конфрастернія почала виконувати одразу після отримання статуту того ж 1589 р.²⁴ У протоколах братства, ведення яких заново було відновлено після національно-визвольної війни під проводом Б. Хмельницького, дізнаємося, що братчики й надалі обирали зі свого числа двох старших, трьох молодших-столових, двох паламарів і одного писаря. Останній при цьому після 1649 р. виконував також і обов'язки шкільного дидакала. Відомо також, що на початку 1650-х рр. "сеньйорат братства" щороку практично не мінявся, оскільки в процесі керівництва не втрачав довіри у внутрішньому середовищі²⁵.

Згідно статуту, братство утримувало шпиталь, кошти на який культивувалися, в основному, за рахунок милостині та особистих пожертв братчиків. З цих коштів братство часто сплачувало окремий відсоток для пристарілого діда, який збирав кошти на шпиталь, окрім цього йому щороку виділялося кожухом 1 зл. 24 гр., сіраком 24 гр. та чобітьми 3 гр.²⁶ Тобто братство досить таки відповідально ставилося до утримання мешканців шпиталю та благодійницької діяльності в цілому. За два десятиліття після Хмельниччини важливою фінансовою допомогою для шпиталю братства св. Теодора Тирона виявився тестамент колишнього цехмістра шевського цеху Андрія Карачиновського від 1679 р.²⁷. В цілому про діяльність цього шпиталю, як і про інші передміські шпиталі збереглося обмаль джерельних свідчень, що часто зумовлює дослідників цієї галузі констатувати сумний висновок, що про чисельність цих закладів достовірно не відомо²⁸.

У 1906 р. Ф. Свистун описав на сторінках “Весника Народнаго Дома” братську книгу періоду 1665–1688 рр., яка містила протоколи братських засідань, в тому числі елекційних, касові записи про прибутки та витрати, реєстри братчиків тощо²⁹. Автор наголошував, що разом із іншими передміськими братствами Теодоро-Тиронівське братство ревно підтримувало єпископа Гедеона (Балабана) у його конфлікті із Львівським Успенським братством³⁰. Щоправда, М. Голубець, визнаючи даний факт, зауважив, що братство серйозно долучалося до Ставропігії в стосунку захисту прав української національної громади. Скажімо, у 1590-х рр. у спільних із Ставропігією рішеннях стояли підписи членів конфрадернії св. Теодора Тирона панів Корунка та Мисовича, яких нещодавно Успенське братство подало до митрополичої анафемі за співпрацю із унійним владикою Гедеоном (Балабаном)³¹. Адже, як відомо, 14 червня 1590 р. Михайло (Рагоза) засудив діяльність передміських братств – Миколаївського, Федорівського і Богоявленського, які разом з львівським владикою виступали проти Ставропігійного братства³². Незважаючи на це, Теодорівська конфрадернія все ж пообіцяла в подальшому стояти разом із Успенським братством «*єдин при єдном аж до скончання справи*»³³.

На думку М. Голубця, до числа братства св. Теодора Тирона входили в основному члени місцевих цехів: шевців, слюсарів, кравців, стрільників, грабарів, кушнірів, теслярів та войлочників, які мешкали у власних домах і в 1590-х рр. спромоглися зібрати 150 зл. для спільної із Ставропігією справи оборони прав української національної громади. При цьому дехто міг здавати по 15, а то й 20 зл., а коморники зібрали навіть до 200 зл., що свідчить про значні прибутки членів Теодоро-Тиронівського братства³⁴. До слова, Ф. Лабенський відзначав, що представники роду Зарудських та Рачинських були найбагатшими у цьому братстві³⁵, а загалом у XVI ст. у парафії нараховувалося 40 родин³⁶. Аналізуючи люстрацію Львівського староства 1570 р. М. Капраль припускає, що місцеві шевці могли доволі зручно продавати свої товари на тандеті – майдані, який знаходився поряд із церквою св. Теодора Тирона, де часто торгували уживаними речами³⁷. Відомо також, що принаймні впродовж 1665–1688 рр. щорічні прибутки братства коливалися в середньому від 150 до 300 зл.³⁸ Звідси доволі сумнівним видається твердження М. Голубця, що парафіяни церкви св. Теодора Тирона були “переважно убогими передміщанами”³⁹.

В історії братства відомо про тривалі конфлікти із сусіднім Миколаївським братством. Зокрема, 25 листопада 1605 р. розпочалася судова справа між Тимком Зарудським від братства св. Теодора Тирона та Іваном Костуриком від братства св. Миколая, які вдалися до особистих образ: «*єден єдному злий слова задаючи неучтиве*». Незважаючи на короткотривале примирення між братчиками, згодом І. Костурик навіть вдався до замкового суду, через що Т. Зарудського було запроторено до в'язниці. Зважаючи на те, що справа порушувала традицію вирішення конфліктів виключно у братському суді, братство св. Теодора Тирона все ж спромоглося викупити свого колегу за 14 червоних злотих, а пана І. Костурика було покарано внесенням одного безміну воску та сидінням на церковній дзвіниці.

У 1602 р. братство сплатило нащадкам о. Йосифа останнього із діничних парохів, усі відсотки від наданої у заповіті пароха легації. Цю трансакцію затвердив король у 1621 р., а тому з цього часу аж до 1744 р., коли було видано реформаційний декрет митрополита Атанасія (Шептицького) братство володіло серйозною автономією у фінансово-господарських справах⁴⁰.

Цілком зрозумілим є той факт, що принаймні до 1700 р., коли Йосиф (Шумлянський) офіційно виголосив на спільній процесії усіх передміських братств філіюкве, а в 1702 р. ствердив реєстр унійних братств Львова⁴¹, братство св. Теодора Тирона було православним. В цілому ж братчики в різний час сумлінно намагалися виявляти шану до уряду львівського єпископа незалежно від того був він унійним чи православним. З'являючись до нього у своїх справах на поклін, братство завжди дарувало цінні подарунки, які могли коштувати 14 зл., а в 1668 р. братство пожертвувало грецькому митрополиту Софронію 90 зл., коли він разом із митрополитом Феофаном приїхали висвячувати Йосифа (Шумлянського) на єпископа⁴².

Є докладні відомості про те, що львівське Федорівське братство здавна брало активну участь у соборно-правній традиції Львівської єпархії. Наприклад, у 1641 р. пресвітер Теодоро-Тиронівської церкви о. Варсонуфій разом із старшими братчиками львівським підвоеводою Стефаном Чижем та крилошанином тієї ж церкви Федором Вазевським взяли участь в елекційному соборі про обрання двох кандидатів на львівське єпископство⁴³. Влітку 1667 р. у декларації учасників елекційного собору про вибори Йосифа (Шумлянського)

львівським єпископом свій підпис від імені церкви св. Теодора Тирона поставив старший братчик Федір Матишович⁴⁴. Згодом у 1670 р. братство виділило своїм послам на собор у Галичі 9 зл. «до св. Миколая до складки на дорогу»⁴⁵.

Важливим у дисциплінуванні діяльності братства був 1744 р. Під час ствердження декрету 7 серпня 1744 р. на нараді із єпископом був присутній тодішній парох церкви о. Петро Примович⁴⁶. Серед інших дисциплінарних вимог дев'ятий пункт декрету розмежовував права юридик церкви св. Миколая та св. Теодора Тирона⁴⁷, хоча, як відомо, це поняття є доволі таки сумнівним, позаяк кількість чиншовиків в обох парафій була незначною, а відтак юридики мали скоріше форму лібретації. Зрештою в реєстрі подимного податку 1734 р. лише зазначалося, що: «Jurisdictia S. Theodora Chalup № 6 actel Думу»⁴⁸. Хоча за даними І. Крип'якевича у XVIII церковні ґрунти винаймало у братства 13 чиншовиків⁴⁹. В цей час братство володіло чималими ґрунтами, у зв'язку із чим в десятому пункті декрету 1744 р. єпископ зобов'язав сплачувати 50 зл. для федорівського пароха за рахунок сіножатеї, які знаходилися на ґрунті за Рясною поляною, які називалися Малкиш⁵⁰.

Під час візитації у 1743 р. о. Микола (Шадурський) з'ясував, що братство у 1706 р. збудувало нову дерев'яну церкву, яка за 37 років й надалі залишалася в доброму стані. Вона мала три вівтарі, один головний – св. Теодора Тирона та два бічні: лівий – Пречистої діви Марії та правий – св. Великомучениці Варвари⁵¹. Як зазначалося у візитації братство добре впорядкувало цвинтар, на якому збудувало триповерхову дзвіницю, утримувало резиденцію пароха (була дуже зруйнована), а поряд із нею також і школу та два будинки, з яких сплачувався чинш⁵².

У XVIII ст. братство продовжувало виконувати свою релігійну візію забезпечуючи передання східного обряду майбутнім поколінням вірних. Функція братства полягала не тільки в догляді за храмом, цвинтарем, школою та шпиталем, але й у ретельному впорядкуванні літургійного начиння необхідного для здійснення обрядів. Скажімо, у 1743 р. в бібліотеці братства зберігалося чимало богослужбової літератури: Трифологійон, Октоїх, Апостол, Тріодь Пісна і Цвітна, Часослов у якої були лише одні місяці, Мінея на кожний місяць, Євангеліє друковане оправлене сріблом, Євангеліє рукописне оправлене зеленим оксамитом, Євангеліє друковане для щоденного богослужіння, молитвеник учнівського друку, Служебник

львівський, книга богослужінь, пом'яник, метрика народжених, одружених та померлих⁵³.

Підтвердженням того, що братство у XVIII ст. продовжувало здійснювати практику поминання померлих свідчить нещодавно віднайдений нами пом'яник братства св. Теодора Тирона за період 1724 – 1762 рр.⁵⁴ Варто зауважити, що у XVIII ст. до сповіді ходило 100 мирян, проте число осілих міщан становило лише 10 осіб⁵⁵. Водночас касова книга 1745 – 1778 рр., яку започаткував парох о. Петро Примович, свідчить про те, що братство стабільно виконувало свою фінансово-господарську функцію принаймні до 1778 року⁵⁶.

У XVIII ст., як і раніше, братчики церкви св. Теодора Тирона разом з усіма передміськими братствами Львова та на чолі Ставропігії продовжували вести боротьбу за свої права. Наприклад, 10 вересня 1712 р. Теодоро-Тиронівське братство разом із братствами інших церков (Св. Миколая, св. Йоанна Богослова, св. Параскеви П'ятниці, Богоявлення Господнього, Воскресіння Христового та Воздвиження Чесного Хреста) уповноважили Львівське Успенське братство вести боротьбу з магістратом за зрівняння «руської нації» у правах і запряглися усіма силами підтримувати судовий конфлікт із містом⁵⁷.

Церкву св. Теодора Тирона було офіційно закрито у 1783 р. в часі Йосифінської касати⁵⁸. Тоді її почали частково розбирати і продавати на матеріал: вітвар передано до церкви с. Підберезець, дзвони до новозбудованої церкви Петра і Павла на Личакові, церковне начиння до львівської церкви св. Параскеви П'ятниці, іконостас – до церкви с. Чернушевичі, а храмову ікону св. Теодора Тирона до львівської церкви св. Миколая Чудотворця⁵⁹. За даними А. Петрушевича, частини стін храму простояли до 1800 р., коли вони остаточно була зруйновані, а церковне подвір'я над р. Полтвою було передано в оренду єврейській національній громаді під ярмарок⁶⁰. Інша частина ґрунтів перейшла до підпорядкування Святомиколаївської парафії⁶¹. Цього ж року парафію мирян остаточно приєднали до парафії львівської церкви Параскеви П'ятниці⁶². На противагу цьому, І. Шараневич вважав, що церква простояла принаймні до 1807 р., мовляв вона позначалася на плані Львова, коло старої єврейської синагоги, хоча, на нашу думку, тоді могли позначити лише її фундаменти чи фрагменти самої споруди⁶³. Варто зазначити, що львівський дослідник І. Бокало проаналізувавши іконографічний

та картографічний матеріал до історії цієї парафії на сьогодні здійснив найбільш докладну спробу локалізації храму⁶⁴.

У текстах візитаційних актів часто зустрічаються списки документів братських архівів, більшість оригіналів яких, вочевидь, назавжди залишатимуться втраченими. Тому публікація подібних реґестів на сьогодні є актуальною у контексті пошуку оригіналів перелічених документів в майбутньому, а також для цілісної реконструкції інституційного розвитку церкви чи братства. Подібний реґест зберігся для львівського братства св. Теодора Тирона, в якому генеральний візитатор о. Микола (Шадурський) перелічив усі наявні станом на вересень 1743 р. документи, які братство зберігало у своїй скрині: королівські привілеї на церковні ґрунти, підтверджувальні привілеї львівських старост, грамоти ієрархів, тестаменти міщан, контракти, касові книги тощо, які хронологічно обіймали період 1537 – 1744 рр. Варто зауважити, що останні три позиції реґесту: № 51, 52, 53, які засвідчують наявність касових протоколів за 1727, 1731 та 1744 рр., було дописано у 1744 р. в часі ревізії львівських братств, яку наказав провести Атанасій (Шептицький) перед ствердженням свого реформаційного декрету.

Пропонований увазі витяг з візитаційного акту вперше вводиться до наукового обігу, а його рукописні латино- і польськокомовний тексти публікуються згідно з прийнятими археографічними правилами, зі збереженням мовних особливостей тексту оригінала. Скорочення розкрито у квадратних дужках. Датування та порядок чергування документів укладено згідно оригіналу джерела.

ДОКУМЕНТ

1743 р., вересня 11. – Львів.

Візитаційний опис документів братства св. Теодора Тирона

Munimenta Ecclesiastica

(Національний музей ім. Митрополита Андрея Шептицького у Львові. Відділ рукописної та стародрукованої книги. – Ф. Рукописи латинські. – Спр. 17. – Арк. 7зв.-12зв. Оригінал. Рукопис. Витяг)

1mo. Privilegium Sigismundi tertii regis Poloniarum, quo confirmatur commutatio bonorum ecclesiasticorum, n[im]mirum pratum ecclesiae S. Theodori, retro villam civitem Biłohoszcza dictam situm. R[e]v[er]endus Zacharias, parochus ejusd[em] eccl[esi]ae memoratum pratum, penes sareptam Daszkowa jacens, cum Mathia Niekras pro prato sub c[ast]ro superior, inter prata Jarmol ab una et Luczka Tubimatoris jacens, commutat. Eodem privilegio confirmatur privilegium Sigismundi Augusti, p[rae]dictam corroborans et confirmans commutationem, dat[tum] Varsaviae in Conventu Regni Generalis, 22 februarii 1600. Hoc privilegium cum pensili sigillo cereo in pargameno

scriptum et ad acta consistorialia [epi]scopalia leopolien[sia], 1744 die 15 Juni U.S. Leopoli ingro[saj]tum.

- 2do. Privilegium, a Joanne Tertio Rege Poloniarum in pargameno cum pensili sigillo datum, quo confirmatur duo privilegia a Michaele rege Poloniarum, data primum in specificantur literae papireae, a Joanne Mniszek, capitaneo leopolien[sis], in quibus memorantur fundi generice, ad ecclesiam S. Theodori spectantes, et specificae: grunt glinianski nazwany y grunt pod Wysokim Zamkiem leżący; secunda in quo memorantur litera, ab eodem Ioanne Mniszek, capitaneo leopoliensi, data specificantes Jana Zasanskiego alias Nowosieleckiego grunt do cerkwi rzeczonyj ab antiquo należący; gronta, przez ktore na młyn Medyckiego Jakima dukt idzie rzeki; grunt pusty Boguszowski nazwany; łonka za wsią Biłohoszczka leżąca podle Pasieki Daszkowej; łonka na polach Zniesienskich; grunt pod wysokim zamkiem leżący o miedze Zuba z iedney strony y Lukasza Cerulika z Drugiey strony, z trzeciey strony o miedze z WW. P.P. Bernardynkami az do drogi ku kosciółowi S. Woyciecha, Anno 1643, Varsaviae, 21 Junij. Idem privilegium ad acta cast[renia] leopoliens[ia], sabbatho post festum S. Lucae Evangelistae 1742 est ingrossatum.
- 3tio. Privilegium Sigismundi tertii regis Poloniarum, quo confirmatur litera a Bonifacio Mniszek, capitaneo leopolien[sis] roborantes testamentum per r[evere]ndum Josephum parochum eccl[ess]ia S. Theodori Leopol[i] condit[a], Varsaviae, 30 januarij 1600. Hoc privilegium in pargameno cum pensili sigillo r[e]gni.
- 4to. Privilegium Michaelis pegis Poloniarum in pargameno cum pensili sigillo, confirmans donationem per M[ag]nificum Mniszek, capitaneum leopoliens[em] pro fundo et domo Gliński vocit[ati] et pro altero fundo, sub castro superiori sito, eccl[ess]iae S. Theodori factam an[n]o 1671, [die] 29 8bris, Leopoli, et ad Acta Cosistorialia leopol[ensia] episcopali[a] 1744 d[ie] 15 junij ingrossatum.
- 5to. Przywilej Władysława, krola czwartego, in pargameno cum pensili sigillo, konfirmujący privilegium Sigismundi tertii, regis Poloniarum, quo confirmatur testamentum r[evere]ndi parochi eccl[ess]ia S. Theodori suburbanae leopolien[sis] antecedent per M[ag]nificum Bonifacium Mniszek capitaneum g[e]n[er]alem leopoliens[em], Anno 1617, Leopoli, ante f[es]t[um] Sanc[t]i Mathei Apostoli et Evangelistae, roboratum, datowany w Krakowie in Comiciis Regni Generalibus 1633 a[n]n[o] [die] 27 februarij.
- 6to. Przywilej od Sigismunda Awgusta, krola Polskiego, na pergaminie cu[m] pensili sigillo cereo, konfirmujący comutationem łonki przez Zacharyasza, parocha Teodorowskiego, za wsią Biłohoszczka leżącej penes sariptam Da[sz]kowa vocit[ata] ab antiquo cerkiewney z Matyaszem Nieszewiczem, za łonkę, pod wysokim zamkiem, między [lon]kami Jarmol ab una et Luczka Tubimatoris ab alt[er]i Parte leżącej, coram capitaneo leopol[iensi] pro tunc Nicolao Fulsztyn Odnowski facta a[n]n[o] 1559, Cracoviae, 29 mai.
- 7mo. Privilegium Sigismundi, regis Poloniarum, in pargameno cum pensili sigillo in cera expresso, quo confirmatur ordinatio ra[t]ione differentiae parochiarum inter Teodorowski et Mikolinski per Episcopos Leopol[iensem] et Premysliens[em], uti delegatos a S[acra] Regia Majestate Commissarios, 15[...], w Piotrkowie [die] Dominica Oculi.
- 8vo. Decretum Conventionale Piotrkovien[sis] suo demandatum v[enera]b[il]i Georgio, parochi S. Theodori, actori iuramentum in iudicio cast[ri] leopol[iensi] p[ro]t[er]standum. Ratione ademtionis parochia in cuius semper pacifica fuit possessione per venerabilem Stephanum curatum eccl[ess]ia S. Nicolai dat[um], Conventione G[e]n[er]ali Piotrkovien[sis], sabbatho post Dominica Conductus proximo, 1565.

- 9no. Privilegium Sigismundi et regis Polonia haereditarii Russia, d[ie] D[omi]ni, confirmans erectionem seu privilegium pro area, qua ecclesia S. Theodori sita est, et duobus pratis: primo malech vocitato sub silvis leopolien[si], altero vero retro villam civilem Biłohoszcza juxta sriptas dict[a] Daszkowa, eidem ecclesia serviens, per Zachariam parochum S. Theodori porrect[um], 1537 feria tertia post festum Nativitatis B[eat]riss[im]ae Virginis Mariae. Idem privilegium ad acta cast[rensia] leopolien[sia] est porrectum, an[n]o 1679 feria tertia in vigilia festi Sanctorum Omnium. Hoc privilegium est in pergameno script[us] cum pensili sigillo in cera intus rubra expresso.
- 10mo. Przywiley Jana Kazimierza, krola Polskiego, na pergaminie z pieczęcią wiszącą, konfirmujący przywiley Władysława IV y w nim testament, przez W. Jozepha parocha Theodorowskiego Lwowskiego uczyniony, iam alias przez Bonifacwgo Mniszka, starostę lwowskiego, roborowany, de data ejus Leopoli, 1649 d[ie] 6 7bris.
- 11mo. Przywiley od krola Michała na Pergaminie z pieczęcią wiszącą, konfirmujący donacyą na grunt Jana Zasanskiego alias Kosieleckiego y na tym że gruncie Browar będący przez Jana Mniszka, staroste lwowskiego, an[n]o 1671, Leopoli 27 junij. Secundum tenorem privilegiorum Regum, daną anno 1671 [Le]opoli 22 8bris. Tenze przywiley jest ingrossowany do aktow grodzkich lwowskich, post festum Sanctorum Trium Regis an[n]o 1742.
- 12do. Commutatio prati retro villam Biłohoszcza dictam existentia pro prato ad castrum superiorem iacentis per r[ever]endum Zachariasz, parochum ecclesia S. Theodori, cum Mathia Niekrasza coram actis cast[rensibus] leopolien[sibus], 1540 feria 4ta post festum Exaltationis S. Crucis facta, in pergameno scripta cum pensili sigillo cereo.
- 13to. Fundusz od s[więtej] p[amięci] Gedeona Bałabana, biskupa Lwowskiego, na bractwo przy Cerkwi S. Teodora Tyrona y Męczenika zostaiącemu, dany we Lwowie ad cathedram et ecclesiam S. Georgij Martyris, 1589, die 30 Junij na pergaminie pisany cum pensili sigillo in cera expresso.
- 14to. Donacya grunta nad rzeką, między Marcinem Mydlarzem z iedney strony a Garbarzem Kuzmą z drugiey strony leżącego, an[n]o 1679, feria 2da post festum S. Benedicti in actis cast[rensibus] leopolien[sibus], przez Sławetnego Symeona Kotowicza in rem ecclesia uczyniona.
- 15to. Oblata recognitionis a generoso Alexandro de Żmigrod Stadnicki villarum Porzecza Janowace Possessore, data ecclesia Sancti Theodori, qua fatetur (praevia commissione per officium terrestre Leopoliense) facta) pratum [...]na seu Malecz vocitatum sub silvis leopolien[sis] Lipomi dictum, ab antiquo ad ecclesiam Sancti Theodori cum suis metis et terminis fusius in privilegiis ex p[...] pertinuisse et debere pertinere, in actis cast[rensibus] leopolien[sibus], feria 2da post festum S. Joannis Baptista 1628 an[n]o.
- 16to. Wasyl Kitowicz, mieszczanin y kusznierz lwowski da[ł] na siebie assekuracyę Mikołajowi Orliskiemu, similiter [ku]sznierzowi Lwowskiemu, iż mu winien zł[oty]ch po[ł]skich 115, które summa Orłinski creditor cerkwi Świętego Theodora in [prae]sentia debitora daruie. Debitor zas grunta swoje za dług cerkwi zapisuie y daruie, feria 2da post Dominicam Letare Quadragesimalem 1660 in actis castrensibus] burgrabialibus leopolien[sibus].
- 17mo. Oblata literarum S[acra] R[egia] M[ajestatis] Sigismundi, regis Polonia, pro [a]rea, in qua ecclesia Sancti Theodori sita est, et duobus prat[is]: primo Malech vocitato,

- altero retro villam Biłohoszcza existen[te], an[n]o 1679 feria 3tia in vigilia festi S[anctorum] Omnium, in castro in[feri]ori leopolien[si] facta.
- 18vo. Oblata commissionis super pratum Polana seu Malesz vocitum, facta 1679 an[n]o feria tertia in vigilia festi Sanctor[um] Omnium, in actis castrens[ibus] leopoliens[ibus].
- 19no. Oblata confirmationis Jurium Ecclesia S. Theodori servientium, in actis castrens[ibus] leopoliens[ibus], 1742 Sabbatho post f[es]t[u]m S. Lucae Evangelistae.
- 20mo. Oblata dekretu zadwornego krolewskiego, ratione niepłacenia czynszu przez dwa roky do cerkwi S. Theodora z gruntu Mydlarnia nazwanego nad rzeką samą przy drog[ie] od cerkwi idącej, będącego 1726 Sabbatho post festum Assumptionis in Caelum B[eatrissi]mae V[irgi]nae. Mariae.
- 21mo Dekret zadworny krolewski ratione niepłacenia z gruntu Mydlarnia nazwanego na Czyszowniku, otszymany 1630 an[n]o Varsaviae sabbatho pridie Dominica Rogationum. Ten że do aktow grodzkich lwowskich feria 4ta pridie festi Decollationis S. Joannis Bap[ti]sta 1726 et in actis burgrabialibus leopolien[sibus] capitanealibus, Sabbatho post festum assumptionis in Caelum B[eatrissi]mae V[irgi]nae Mariae 1726 ingrossowany.
- 22do. Relatio una cum protestatione per fraternitatem S. Theodori przeciwko czynszownikowi na gruncie, Mydlarnia nazwanym, mieszkającemu ratione niepłacenia czynszu za chałupy za mydlarnią stojącej, uczynione coram actis burgrabialibus capitanealibus leopolien[sibus], 1675 an[n]o [aab]batho in crastino festi conversionis S. Pauli Apostoli.
- 23tio. Confirmationis jurium ecclesia S. Theodori Martyris, Oblata in actis cast[rensibus] leopolien[sibus], feria 2da post festum Sancti trium Regum 1742 an[n]o facta.
- 24to. Ordynacya y dyspozycya od Hasi Strzelnika Andreja z[ony] uczyniona, którą leguie dom swoy na Przedmiesciu Krakowskim, leżący między domem Jana Zaiączkowicza, krawca, z iedney, a z drugiey strony Izraela Żyda, bractwu mieyskiemu Onufryjskiemu, y Tedorowskiemu An[n]o 1[...] feria 2da post festum Sancta Priseae Virginis in Actis [...] Leopoliens[ibus] uczynioną.
- 25to. Oryginał testamentu W.X. Josepha, parocha Theodorowskiego, którym grunta cerkiewne y sianożeci, od siebie sam[...] dysponowane y uczynione, specyfikuje y też ad disposition[em] Bractwu urucza y oddaie, ad acta cast[rensia] leopolien[sia] an[n]o 1662 feria 5ta post Dominicam Letare quadragesimalem podany.
- 26to. Extrakt tegoz testamentu ex Actis Cast[rensibus] Leopoliens[ibus].
- 27mo. Oryginał testamentu n[ie]b[oszczy]ka Theodora Laszewicza grabarza, którym leguie partem domowstwa, koło szpitala Żydowskiego stojącego, pro suffragiis anima sua do cerkwi S. Theodora, 1722 dnia 8. 8bris. Tenże feria 5ta post festum visitationis B[eatrissi]mae V[irgin]ae Mariae proxima 1737 ad Acta burgrabalia leopolien[sia] capit[anealia] iest podany.
- 28vo. Oryginał testamentu n[ie]b[oz]ki Maryanny Theodorowey Laszewiczowey primi [voti], secundi [voti] Wisniowskiey, tertii [voti] Zachariaszewiczowey, którym leguie domowstwo cum alias in parte, przez Theodora Laszewicza męża swego legowane cerkwi S. Theodora, nad rzeką stojącą opok szpitala Żydowskiego. Ten że testament ad Acta Burgrabalia leopolien[sia] an[n]o 1727 feria 5to post festum Sancta Hedvigis podany.
- 29no. Kopia tegoz testamentu.
- 30.mo. Testament Katarzyny Lichwarki, którym dom swoy, na gruncie cerkiewnym stojący, do tey że cerkwi S. Theodora leguie 1705 anno.

- 31mo. Testament Nestora Michalewicza, którym leguie puł domowstwa do cerkwi S. Theodora, pod cmentarzem leżącego. Oblatowany in actis cast[rensibus] leopolien[sibus], feria 6ta post festum Sancti Martini Pontificis 1636.
- 32do. Donacya domu na gruncie cerkiewnym, nad rzeką obok Konstantego Garbarza z iedney, a szpitala Żydowskiego z drugiey strony, olim przez nieboszczyka Theodora Laszewicza in parte, a potom przez Maryannę Zacharyaszewiczową tertii voti Laszewiczowe zonę jego, in toto do cerkwi S. Theodora legowanego, przez bractwo teyze cerkwi sławetnemu Matyaszowi Wężyckiemu za sumę zł[otych] poł[skich] 600 uczyniona, 1741 d[ie] 22 martii.
- 33tio. Iwan Rohatyniec daruie swoy grunt Mikołajowi Safranikowi, feria sexta in vigilia festi visitationis B[eatrissi]mae V[irginiae] Mariae, [anno] 1611 in castro interiori leopolien[si].
- 34to. Kwit od bractwa S. Theodora, na czynsz zapłacony, mydlarni domowstwa na gruncie cerkiewnym stojącego WW. pannom Benedyktankom, 1728 dany.
- 35to. Kontrakt, którym pozwala bractwo budować się na gruncie cerkiewnym Jakubowi Kisielowi, [dnia] 23 8bris dany.
- 36to. Kontrakt od bractwa S. Theodora, dany sławetnemu Podgurskiemu na dom Boguszowski nazwany, na gruncie cerkwi S. Theodora, przy młynie Ormienskim leżącym, 1693 dnia drugiego pazdziernika W.S.K.
- 37mo. Konsensod s[więtey] p[amięci] Bonifaciusza Mniszka, starosty lwowskiego, na grunt Zasanskiego, secundem tenorem privilegiorum regum dany, feria 2da in crastino festi S. Annae matris Deiparae virginis 1671 an[n]o, in actis cast[rensibus] leopolien[sibus] oblatowany.
- 38vo. Kopia konsensu Mniszka, starosty lwowskiego, który przykazuje czyszownikom cerkiewnym, aby byli propiti in solvendo censu ecclesia Sancti Theodori.
- 39no. Honesta Ephemia, Romani malarz consors derelicta vi[dua], de summa 50 florenorum pol[onorum] in fundo, domo, horto, et portio, inter domos Alberti Hayduk et Pauli Sutoris in sub castro superiori leopolien[si], iadąc na Zniesienie na ulicy Żółkiewskiej rzeczoney existen[s], cedit et donat, in actis castren[sibus] leopolien[ibus], feria 2da post festum Conceptionis B[eatrissi]mae V[irginiae] Mariae 1637 An[n]o.
- 40mo. Famatus Waydowicz in fundum Bogusławski officios intromissus 1688, ex officio burgrabiali capitaneali pollens, feria 5ta post festum assumptionis in caelum B[eatrissi]mae V[irginiae] Mariae.
- 41mo. Kontrakt od bractwa, dany Abramowi żydowi na izbe, sklepik y piwnice, do cerkwi nalejące, 1675. d[ie] 1 januarii.
- 42do. Karta na zł[otych] poł[skich] 40, które winien cerkwi Mikołaj Laszewicz, an[n]o 1718 [die] 4 martii.
- 43tio. Kontrakt od bractwa Prokopowi Borodaykowi Hodowickiemu in ordine ad possidendum fundum Kitowiczowski vocitatum, ad ecclesiam Sancti Theodori spectantem, salvo censu per qui[nta] florenos ad ecclesiam praedictam, quot annis pendi solito, 1679 fn[n]o, d[ie] 25 mai dany.
- 44to. Kontrakt Matyaszowi Maychrowi, obywatelowi Rzesney Polskiej od cerkwi dany na łonkę, pod lipowym lasem za Rzesną leżącą, 1741 an[n]o [die] 18 junii.
- 45to. Roku 1688 d[ie] 28 junii, Semion Theodorowicz częśc chałupy, successionaliter na siebie spadaiący, na gruncie S. Theodora stojącej, leguie do cerkwi.
- 46to. Donacya chałupy Podgrodzkich Danielowi Skawronkiewiczowi, uczyniona 1720 dnia 15 8bra.

- 47mo. Karta od Maryanny Szuszkowskiej cerkwi S. Theodora ra[ti]one niedopłaćenia domowstwa, kupionego od teyże cerkwi na zł[otych] po[ł]sk[ich] 65, dana 1740 d[ie] 14 februarii.
48. Regestr przychodow y roschodow cerkiewnych anni 1589.
49. Regestr przychodow y roschodow cerkiewnych an[n]i 1653.
50. Regestr przychodow cerkiewnych y roschodow anni 1670, in follio, item 1727, item 1739annorum.
51. Regestr przychodow y rozchodow cerkiew[n]ych ab an[n]o 1727 ad annum 1737.
52. Regestr przychodow y roschodow cerkiewnych ab an[n]o 1741 ad annum 1744.
53. Regestr Bractwa ab anno 1705 ad annum 1744.

- ¹ Петрушевич А. Краткая историческая роспись всем русскимъ церквямъ и монастырямъ, такъ уничтоженнымъ, какъ и до сихъ поръ существующимъ въ престольномъ Червенорускомъ Городе Львове // Зоря Галицкая. – № 78. – Львовъ, 1851. – С. 643; Его же. Краткая роспись русскимъ Церквямъ и монастырямъ въ городе Львове / А. Петрушевичъ // Галицкій историческій сборникъ. – Львовъ, 1853. – Вып. I. – Чис. 18. – С. 9.
- ² Лабенскій Ф. Русскія церкви и братства на предградяхъ львовскихъ / Ф. Лабенскій // Оттискъ “Вестникъ Народного Дома”. – Львовъ, 1911. – С. 9.
- ³ Петрушевич А. Краткая роспись русскимъ Церквямъ и монастырямъ въ городе Львове / А. Петрушевичъ // Галицкій историческій сборникъ. – Львовъ, 1853. – Вып. I. – Чис. 18. – С. 10.
- ⁴ Шараневич И. Прочіи братства при церквахъ (на передместяхъ) города Львова, въ XVI и XVII столетію / И. Шараневичъ // Временникъ института ставропигійского съ месяцесловомъ на годъ простой 1875. – Львовъ, 1874. – С. 152.
- ⁵ Зубрицький Д. Хроніка міста Львова / Денис Іванович Зубрицький [пер. з пол. І. Сварник]. – Львів : Центр Європи, 2006. – С. 98.
- ⁶ Крип’якевич І. Історичні проходи по Львові / Іван Крип’якевич. – Львів : Апіорі, 2009. – С. 99.
- ⁷ Шараневич И. Прочіи братства при церквахъ (на передместяхъ) города Львова, въ XVI и XVII столетію / И. Шараневичъ // Временникъ института ставропигійского съ месяцесловомъ на годъ простой 1875. – Львовъ, 1874. – С. 152.
- ⁸ Лабенскій Ф. Русскія церкви и братства на предградяхъ львовскихъ / Ф. Лабенскій // Оттискъ “Вестникъ Народного Дома”. – Львовъ, 1911. – С. 9.
- ⁹ Akta grodzkie i ziemskie z czasów Rzeczypospolitej Polskiej z archiwum tak zwanego bernardyńskiego we Lwowie w skutek fundacyi śp. Aleksandra hr. Stadnickiego. Wyd. staraniem Galicyjskiego Wydziału Krajowego. – T. 10. – Lwów, 1884. – № 197.
- ¹⁰ Milkowicz W. Monumenta Confraternitatis Stauropigianae Leopoliensis / W. Milkowicz. – T. I, – Leopoli, 1895. – S. 10-11.
- ¹¹ Голубецъ М. Підземний Львів / М. Голубецъ // Діло. – Львів, 1927. – № 111. – С. 2.
- ¹² Milkowicz W. Monumenta Confraternitatis Stauropigianae Leopoliensis / W. Milkowicz. – T. I, – Leopoli, 1895. – S. 14.
- ¹³ Петрушевич А. Краткая роспись русскимъ Церквямъ и монастырямъ въ городе Львове / А. Петрушевичъ // Галицкій историческій сборникъ. –

- Львовъ, 1853. – Вып. I. – Чис. 18. – С. 11.
- ¹⁴ Лабенскій Ф. Русскія церкви и братства на предградіяхъ львовскихъ / Ф. Лабенскій // Оттискъ “Вестникъ Народного Дома”. – Львовъ, 1911. – С. 9.
- ¹⁵ Собори Львівської епархії XVI – XVIII століть / упор. І. Я. Сkochиляс. – Львів: Вид-во Українського Католицького Університету, 2006. – С. 66.
- ¹⁶ Шараневичъ И. Прочіи братства при церквахъ (на передмєстяхъ) города Львова, въ XVI и XVII столетію / И. Шараневичъ // Временникъ института ставропигійского съ месяцесловомъ на годъ простый 1875. – Львовъ, 1874. – С. 149.
- ¹⁷ Національний музей ім. Митрополита Андрея Шептицького у Львові. Відділ рукописної та стародрукованої книги (далі – НМЛ). – Ф. Рк. – Спр. 2774. – 1 арк.
- ¹⁸ Лукашова С. Миряне и Церковь: религиозные братства Киевской митрополии в конце XVI века / Светлана Станиславовна Лукашова. – М.: Институт славяноведения РАН, 2006. – С. 301.
- ¹⁹ Петрушевичъ А. Краткая роспись русскимъ Церквямъ и монастырямъ въ городе Львове / А. Петрушевичъ // Галицкій историческій сборникъ. – Львовъ, 1853. – Вып. I. – Чис. 18. – С. 18.
- ²⁰ Тимошенко Л. Єпископська альтернатива ставропигійній реформі церкви (неставропигійні братства Київської митрополії кінця XVI – початку XVII століття) / Л. Тимошенко // *Theatrum Humanae Vitae: Студії на пошану Наталії Яковенко*. К., 2012. – С. 277-287.
- ²¹ НМЛ. – Ф. Рк. – Спр. 2774. – 1 арк.
- ²² Лабенскій Ф. Русскія церкви и братства на предградіяхъ львовскихъ / Ф. Лабенскій // Оттискъ “Вестникъ Народного Дома”. – Львовъ, 1911. – С. 9.
- ²³ Milkowicz W. Monumenta Confraternitatis Stauropigianae Leopoliensis / W. Milkowicz. – T. I, – Leopolis, 1895. – S. 515.
- ²⁴ НМЛ. – Ф. Ркл. – Спр. 17. – Арк. 12.
- ²⁵ Голубецъ М. Підземний Львів / М. Голубецъ // Діло. – Львів, 1927. – № 112. – С. 2.
- ²⁶ Там само.
- ²⁷ Капраль М. Люди корпорації: Львівський шевський цех у XVII – XVIII ст. / Мирон Капраль. – Львів, 2012. – С. 112.
- ²⁸ Потимко О. Розвиток медицини у Львові в XIV – XVIII ст.: література, проблеми, дискусії / Оксана Потимко. – Львів, 2012. – С. 108.
- ²⁹ Книга братства при церкви св. Великомуч. Теодора Тирона въ Львове / [упоряд. Ф. И. Свистун] // Вестникъ Народнаго дома. – 1906. – Ч. 2. – С. 37–40.
- ³⁰ Там само. – С. 37.
- ³¹ Голубецъ М. Підземний Львів / М. Голубецъ // Діло. – Львів, 1927. – № 111. – С. 2.
- ³² Тимошенко Л. Єпископська альтернатива ставропигійній реформі церкви (неставропигійні братства Київської митрополії кінця XVI – початку XVII століття) / Л. Тимошенко // *Theatrum Humanae Vitae: Студії на пошану Наталії Яковенко*. К., 2012. – С. 280.
- ³³ Голубецъ М. Підземний Львів / М. Голубецъ // Діло. – Львів, 1927. – № 111. – С. 2.

- ³⁴ Там само.
- ³⁵ Лабенській Ф. Русскія церкви и братства на предградіяхъ львовскихъ / Ф. Лабенській // Оттискъ "Вестникъ Народного Дома". – Львовъ, 1911. – С. 9.
- ³⁶ Крип'якевич І. Історичні проходи по Львові / Іван Крип'якевич. – Львів: Априорі, 2009. – С. 99.
- ³⁷ Капраль М. Люди корпорації: Львівський шевський цех у XVII – XVIII ст. / Мирон Капраль. – Львів, 2012. – С. 37, 180.
- ³⁸ Книга братства при церкви св. Великомуч. Теодора Тирона въ Львовѣ / [упоряд. Ф. И. Свистун] // Вестникъ Народнаго дома. – 1906. – Ч. 2. – С. 40.
- ³⁹ Голубець М. Історія Львова від найдавніших часів. Історичні пам'ятки старовини / М. Голубець // Львів: [провідник]. – Львів: Червона калина, 1925. – С. 38.
- ⁴⁰ Голубець М. Підземний Львів / М. Голубець // Діло. – Львів, 1927. – № 111. – С. 4.
- ⁴¹ Лазорак Б. Перехід церковних братств Львова до унії у контексті реформи крилосу єпископом Йосифом (Шумлянським) / Б. Лазорак // Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. – Вип. 3. – Дрогобич, 2012. – С. 54-63; Лазорак Б. Церковні братства Львівсько-Кам'янецької єпархії (XVIII ст.). Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук / Богдан Лазорак. – Луцьк, 2012. – С. 8-9.
- ⁴² Книга братства при церкви св. Великомуч. Теодора Тирона въ Львовѣ / [упоряд. Ф. И. Свистун] // Вестникъ Народнаго дома. – 1906. – Ч. 2. – С. 40.
- ⁴³ Собори Львівської єпархії XVI – XVIII століть / упор. І. Я. Сkochилянс. – Львів: Вид-во Українського Католицького Університету, 2006. – С. 83.
- ⁴⁴ Там само. – С. 95.
- ⁴⁵ Книга братства при церкви св. Великомуч. Теодора Тирона въ Львовѣ / [упоряд. Ф. И. Свистун] // Вестникъ Народнаго дома. – 1906. – Ч. 2. – С. 40.
- ⁴⁶ НМЛ. – Ф. Ркл. – Спр. 123. – Арк. 6-10; Лабенській Ф. Къ історіі львовскихъ братствъ въ первую половину XVIII века / Ф. Лабенській // Вестникъ Народнаго Дома. – Львів, 1907. – Ч. 6. – С. 95.
- ⁴⁷ Лабенській Ф. Къ історіі львовскихъ братствъ въ первую половину XVIII века / Ф. Лабенській // Вестникъ Народнаго Дома. – Львів, 1907. – Ч. 6. – С. 98.
- ⁴⁸ Долинська М. Історична топографія Львова XIV–XIX ст. / Мар'яна Долинська. – Львів: Видавництво Національного університету Львівська політехніка, 2006. – С. 120.
- ⁴⁹ Крип'якевич І. Історичні проходи по Львові / Іван Крип'якевич. – Львів : Априорі, 2009. – С. 99.
- ⁵⁰ Лабенській Ф. Къ історіі львовскихъ братствъ въ первую половину XVIII века / Ф. Лабенській // Вестникъ Народнаго Дома. – Львів, 1907. – Ч. 6. – С. 98.
- ⁵¹ Крип'якевич І. Історичні проходи по Львові / Іван Крип'якевич. – Львів: Априорі, 2009. – С. 99.

- ⁵² НМЛ. – Ф. Ркл. – Спр. 17. – Арк. 3-14.
- ⁵³ Там само. – Арк. 5зв.
- ⁵⁴ НМЛ. – Ф. Рк. – Спр. 570. Пом'яник церкви Феодора Тирона у Львові (1724 – 1762). – Арк. 1-50.
- ⁵⁵ Крип'якевич І. Історичні проходи по Львові / Іван Крип'якевич. – Львів: Апріорі, 2009. – С. 99.
- ⁵⁶ НМЛ. – Ф. Ркл. – Спр. 404. Касова книга братства св. Теодора Тирона (1745 – 1786 рр.). – Арк. 1-89.
- ⁵⁷ Капраль М. Національні громади Львова XVI – XVII ст. (соціально-правові взаємини) / Мирон Миколайович Капраль. – Львів: Піраміда, 2003. – С. 140.
- ⁵⁸ Голубець М. Підземний Львів / М. Голубець // Діло. – Львів, 1927. – № 112. – С. 3.
- ⁵⁹ Там само.
- ⁶⁰ Петрушевич А. Краткая роспись русскимъ Церквямъ и монастырямъ въ городе Львовѣ / А. Петрушевичъ // Галицкій историческій сборникъ. – Львовъ, 1853. – Вып. I. – Чис. 18. – С. 18.
- ⁶¹ Голубець М. Підземний Львів / М. Голубець // Діло. – Львів, 1927. – № 112. – С. 3.
- ⁶² Шараневичъ И. Прочіи братства при церквахъ (на передмѣстьяхъ) города Львова, въ XVI и XVII столѣтію / И. Шараневичъ // Временникъ института ставропигійскаго съ мѣсяцесловомъ на годъ простый 1875. – Львовъ, 1874. – С. 159.
- ⁶³ Там же. – С. 155.
- ⁶⁴ Бокало І. Втрачена церква св. Теодора Тиронського в м. Львові. Архітектурний аналіз картографічних та іконографічних матеріалів / І. Бокало // Богословський збірник Львівської духовної академії УПЦКП “Апологет”. – Львів, 2009. – Ч.1 – 4(16 – 19). – С. 43-53.

SUMMARY

Bohdan Lazorak

The parochial-fraternal archive of the Lviv Church of St. Great Martyr Theodore Tyron 16th – 18th century (after a visitational description 1743)

Based on the visitational describe of the Church of St. Theodore Tyron from September 11, 1743 in the article the unknown combined catalog of documents of 1537 – 1744 years is published, which allows to trace for the first time chronologically the institutional and legal development of the parish and church fellowship to the time of visitation by F. Nicholas (Shadurs'kyy). Among them in the regent the royal privileges on the church ground, the confirming privileges of the Lviv elders, the ratifications of hierarchs, the testaments of burghers, the contracts, the cash books are concluded. Instead of the foreword and comments the short historiographical overview of little-known facts to the history of the church and the brotherhood of St. Martyr Theodore Tyron is given.

Keywords: church fellowship, pastor, statuut, regality, visitation.